

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Málokterý hudební projekt je natolik žánrově pestrý a svým repertoárem zajímavý, jako holandská kapela A Challenge of Honour. Pohybuje se na široké škále žánrů od čistého experimentování, přes neofolk, industrial až k moderní klasické tvorbě. A zároveň je to reprezentant „evropské hudby“, tedy scény, jejíž autoři se pohybují v rozmanitých sférách; jsou kulturní pesimisté, jiní katolíci, pohané, gnostici, nihilisté a snad i terceristé a někteří i post-fašisté; všem je ovšem společná snaha a zájem skrze vlastní tvorbu pozvednout upadajícího evropského ducha a vyjádřit svůj hold dějinám a kultuře Evropy, potažmo západní civilizace.

„Leonidas“ možno označit za typickou desku. Není to politický manifest. Není to morální apel. A už vůbec ne vulgární snůška bezduchého protestu a negace. Je to epos.

Kořeny A Challenge of Honour spadají do roku 2000, kdy hudebník Johan Koenig navštívil s vlastním ambientovým materiálem nahrávací studio Stahlklang Audio, které materiál později vydalo v limitované edici. Ke Koenigovi se později připojil Peter Savelthoul, ale jejich cesty se časem rozešli. Koenig navázal spolupráci s labelem Divine Comedy, kde vydal první regulérní desku „Only Stones Remain“, ale přelomem se stalo až vydání desky „Wilhelm Gustloff“ pod Cold Spring Records.

Právě deska Wilhelm Gustloff (pro neznalé – německá civilní loď, přepravující v lednu roku 1945 utíkající obyvatele Východního Pruska, zničená sovětskou ponorkou – na palubě zahynulo přibližně 10 000 lidí), poznamenala pozdější typický styl kapely. Byl jím temný ambient, mísený s martial a industrialovými prvky. Kapela následně vydala řadu oficiálních i neoficiálních desek, včetně výstupů na kompilacích. Proslavila se svérázným aranžmá a volbou kontroverzní tematiky (alba věnovaná dramatickým okolnostem – vyvraždění francouzské vesnice Oradour-sur-Glane nacisty, The Great Fire of London, koneckonců Wilhelm Gustloff, nebo opěvováním síly a války – například album věnované francouzské Cizinecké legii). Doposud největším úspěchem a nejpovedenějším dílem bylo patrně album „Seven Samurai“.

Po tříleté přestávce A Challenge of Honour vydali desku „No way out“, která byla zajímavým odklonem od ambientních struktur k lehkému industrialu, míseného s líbivými moderně-klasickými a někdy až lehce popovými vlivy.

Leonidas se zdá návratem k slavným časům „Sedmi samurajů“. V podstatě jde o starý materiál, který kapela vytáhla z archivu a remasterovala. Taková kulturní transfigurace zašlých časů antiky a hrdinských bitev nejmilitarističtějšího městského státu starověkého Řecka, tedy Sparty, přijde v časech hollywoodizace (vzpomeňme na sci-fi atmosféru filmu „300“, kde je perský král vykreslen jako úchylná nestvůra a jeho elitní jednotky bojující se Spartány, „Nesmrtelní“, vypadají, jak kdyby se tam nějakým nedopatřením přesunuly z natáčení hvězdných válek) přijde nejdříve k chuti.

Pojďme se tedy společně vydat pomyslnou, ale nádhernou, i když plnou krve a hrdinské smrti, cestu starověkou historií.

Tracklist:

1. City of Sparta
2. House of a King
3. Blow the Trumpets
4. March of the Army
5. Into Battle
6. No Retreat-No Surrender
7. The Final Stand